

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 21. juni 2010

Sag 319/2007

(2. afdeling)

Skatteministeriet

(kammeradvokaten ved advokat H. C. Vinten)

mod

Jet-Trade ApS

(advokat Tom Deichmann)

I tidligere instans er afsagt dom af Vestre Landsrets 10. afdeling den 24. maj 2007.

I pådømmelsen har deltaget ni dommere: Per Sørensen, Peter Blok, Børge Dahl, Poul Søgaard, Jytte Scharling, Marianne Højgaard Pedersen, Poul Dahl Jensen, Michael Rekling og Hanne Schmidt.

Påstande

Appellanten, Skatteministeriet, har gentaget sin påstand.

Indstævnte, Jet-Trade ApS, har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for Højesteret vedrørende de 89 handler, der er omfattet af sagen, fremlagt fakturaer fra Jet-Trade til Fleggaard og fra Fleggaard til kunderne samt udskrifter af Jet-Trades bankkonto.

Det fremgår heraf, at Jet-Trades fakturapris til Fleggaard i mange tilfælde var lavere end den pris, der fremgik af Jet-Trades prislister. Det fremgår endvidere, at samarbejdet mellem Jet-Trade og Fleggaard var tilrettelagt således, at Fleggaards fortjeneste bestod af et beløb på 500

kr., der blev lagt til det beløb, der var faktureret af Jet-Trade, og at betalingerne fra Fleggaard til Jet-Trade først skete, efter at Fleggaard havde udstedt faktura til kunden.

Forklaringer

Til brug for Højesteret er der afgivet forklaring af Sven Høj Jensen samt af Niels Erik Buch, der var økonomichef i Fleggaard-koncernen fra 2005 til 2007.

Sven Høj Jensen har forklaret, at han var ansat i Fleggaard-koncernen fra 1991 til 2004. Først var han økonomidirektør/controller for de tyske selskaber, og fra 2000 blev han controller og medansvarlig for hele Fleggaard-koncernen.

Han tror, at Steen Veje Pedersen fra Jet-Trade har haft kontakt med Peter Fleggaard for 10-15 år tilbage – dvs. forud for 1998. Steen Veje Pedersen ringede og forklarede, at han havde lavet en aftale med Peter Fleggaard. Det var ham selv og Steen Veje Pedersen, der aftalte, hvorledes der skulle forholdes.

Samhandlen med Jet-Trade var for så vidt samme "set-up" som vedrørende hvidevarehandel med den forskel, at der ikke var tale om samhandel mellem koncernforbundne selskaber. Normalt fik Fleggaard leveret båden, inden kunden ankom. Det foregik på den måde, at Steen Veje Pedersen ringede og sagde, at nu ville der komme en kunde. Han husker ikke, om Fleggaard fik et navn på kunden. Herefter købte Fleggaard båden af Jet-Trade. Der blev sendt en faktura fra Jet-Trade til Fleggaard. Fakturaen blev sendt fra Jet-Trade, inden kunden hentede båden. Efter at Fleggaard havde solgt båden og fået penge fra kunden, betalte de for båden til Jet-Trade. Han husker ikke, om Fleggaard enkelte gange har betalt forud til Jet-Trade.

I Harrislee klargjorde de ikke båden. Det var Fleggaard, der ejede båden. Det er hans opfattelse, at de i princippet kunne sælge båden til tredjemand. Han er ikke bekendt med, at de har solgt til andre personer end dem, som var blevet henvist via Jet-Trade. Fleggaard har ham bekendt ikke fået leveret både til salg fra andre end Jet-Trade.

I starten blev der enkelte gange udstedt to checks af den endelige køber af båden – en check på et beløb svarende til Fleggaards fortjeneste på 500 kr. med tillæg af den tyske moms og en check på det beløb, som Jet-Trade skulle have. Derefter blev der normalt kun udstedt een

check af slutkøberen. Udlevering af båden skete ved de butikker, hvor der bliver solgt sodavand, elektrovarer mv. Hjemtransporten måtte kunden selv sørge for. Det havde Fleggaard ikke noget med at gøre.

Fleggaard havde ikke noget varelager af både eller i øvrigt både stående ud over dem, der skulle hentes. Han husker ikke, at der har været kunder, der ikke har afhentet både, men det vil han på den anden side ikke afvise. Efter hans opfattelse var der en mundtlig aftale med Jet-Trade om returret, såfremt kunden ikke afhentede båden, men han husker ikke, at dette har været aktuelt. Der var således et tillidsforhold mellem Steen Veje Pedersen og Fleggaard-koncernen. Han ved ikke, hvordan der skulle have været forholdt, hvis en båd var blevet beskadiget, men det er hans opfattelse, at det var Jet-Trade, der i givet fald skulle have betalt for en skade.

Højesterets begrundelse og resultat

Jet-Trade driver detailforretning i Hasselager ved Århus med salg af jetbåde, jetski og bådtrailere samt våddragter m.m. (for nemheds skyld tales i det følgende kun om salg af både). I årene 1998 til 2002 markedsførte firmaet et grænsehandelsarrangement, hvorefter firmaets varer kunne købes med tysk moms (16 %, senere 19 %) i stedet for med dansk moms (25 %).

Der skal efter momslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., betales afgift ved køb af varer, der leveres mod vederlag her i landet. Det er i 2. pkt. angivet, at der ved ”levering” af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over den. Efter § 14, nr. 2, 1. pkt., er leveringsstedet for varer bl.a. her i landet, ”når varen forsendes eller transporteres, og varen befinder sig her i landet på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren påbegyndes”.

Sagen angår, om det er med rette, at der er betalt tysk moms og ikke dansk moms i tilfælde, hvor kunder gjorde brug af Jet-Trades grænsehandelsarrangement. Spørgsmålet er, om der som hævdet af Jet-Trade blev foretaget to selvstændige køb, idet kunden købte hos Fleggaard i Tyskland, og Fleggaard købte hos Jet-Trade, eller om forholdet som hævdet af Skatteministeriet var, at kunderne købte af Jet-Trade med aftalt afhentning hos og betaling gennem Fleggaard.

Forelå der to selvstændige køb, er det med rette, at der ved kundernes køb hos Fleggaard blev betalt tysk moms. Det bemærkes herved, at der i så fald ved Fleggaards køb hos Jet-Trade ikke skulle betales dansk moms, idet en sådan handel er fritaget for afgift efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1. Forelå der derimod kun een aftale om køb mellem Jet-Trade og kunden, hvorefter Jet-Trade transporterede båden til Tyskland med henblik på udlevering mod betaling dèr, er der tale om een levering, som Jet-Trade skal betale dansk moms af.

Der skal således under sagen foretages en konkret bedømmelse af de foretagne transaktioner med henblik på en kvalifikation af faktum i forhold til de relevante momsregler.

Indehaveren af Jet-Trade, Steen Veje Pedersen, har forklaret, at nogle af bådene på hans foranledning blev leveret direkte til Fleggaard fra en leverandør uden for Danmark. Jet-Trade har imidlertid trods opfordring hertil ikke dokumenteret dette. Højesteret lægger derfor til grund, at samtlige både er leveret fra Jet-Trades lager i Danmark.

Steen Veje Pedersen har videre forklaret, at bådene blev forevist i Jet-Trades forretningslokaler i Danmark, og at han henviste kunden til at rette henvendelse til Fleggaard, hvis kunden ønskede at købe båden med tysk moms. Efter det foreliggende, herunder Sven Høj Jensens forklaring, må det imidlertid lægges til grund, at det var Steen Veje Pedersen, der kontaktede Fleggaard – som ikke i øvrigt drev virksomhed med salg af både – og oplyste, at der ville komme en kunde. Herefter transporterede Jet-Trade den båd, som kunden ønskede, til Fleggaard. Det må endvidere lægges til grund, at ordrens sammensætning og prisen for båden, der i mange tilfælde var lavere end listepriisen, blev aftalt mellem Jet-Trade og kunden. Det må tillige lægges til grund, at Jet-Trade over for kunden var forpligtet til at sørge for, at denne hos Fleggaard kunne få båden udleveret mod at betale den aftalte pris.

Kunden fik båden udleveret mod kontant betaling til Fleggaard, og Fleggaard betalte herefter Jet-Trade. Fleggaards fortjeneste bestod alene i et fast beløb på 500 kr. pr. kunde uanset prisen på båden. Samarbejdet mellem Jet-Trade og Fleggaard må anses for indgået med henblik på, at kunden hos Fleggaard kunne få båden udleveret mod at betale den aftalte pris; samarbejdets indhold må anses for bestemt heraf, og det må derfor lægges til grund, at Fleggaard ikke var berettiget til at disponere over båden på anden måde, herunder ved at sælge den til tredjemand. Ifølge Sven Høj Jensen var der en mundtlig aftale med Jet-Trade om, at Fleg-

gaard kunne returnere eventuelt uafhængede både, men det har, så vidt han husker, ikke været aktuelt.

Højesteret finder, at kundens købsaftale under de anførte omstændigheder må anses for indgået med Jet-Trade og ikke med Fleggaard, som reelt alene har fungeret som et uselvstændigt mellemlid i forbindelse med bådens udlevering og købesummens betaling. Jet-Trades levering, jf. momslovens § 4, stk. 1, 2. pkt., må således anses for sket til kunden og ikke til Fleggaard.

Da båden befandt sig i Danmark på det tidspunkt, hvor transporten til kunden (aftageren) begyndte, er leveringsstedet her i landet, jf. momslovens § 14, nr. 2, 1. pkt., og der skal derfor betales moms i Danmark.

Højesteret tager herefter Skatteministeriets påstand til følge.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal Jet-Trade betale i alt 215.107,48 kr., som omfatter 200.000 kr. til dækning af udgift til advokat, 10.000 kr. til dækning af retsafgifter samt 5.107,48 kr. til dækning af udlæg.

Thi kendes for ret:

Jet-Trade ApS skal til Skatteministeriet betale 1.376.762 kr. med rente efter opkrævningslovens § 7 fra den 4. august 2003.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal Jet-Trade ApS betale 215.107,48 kr. til Skatteministeriet.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse. Sagsomkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.